

[Indenrigsministeren.]

Forhold nogen Betydning i den nuværende Situation. Det forundrer mig, for det lader sig jo ikke gøre — det vil det ærede Medlem sikkert ogsaa forstaa ved nærmere Eftertanke — at finde noget fornuftigt Grundlag for at drage en Sammenligning mellem den Myndighed, en Regering maa have som Grundlag for handels- og udenrigspolitiske Forhandlinger, og det, som forelaa i det paagældende Forslag fra 1926 — Spørgsmaal af bevillingsmæssig Art. Det ærede Medlem kunde akkurat lige saa godt her i Dag henvise til, at den nuværende Regering som andre Regeringer Gang paa Gang, naar den foreslaar Anvendelse af Penge, gør Anvendelsen deraf afhængig af begge Rigsdagens Finansudvalgs Tilslutning, hvad der jo betyder det samme som Tilslutning fra mindst et af Oppositionspartierne. De to Ting, det ærede Medlem har sammenlignet, har intet med hinanden at gøre, der findes intet Sammenligningsgrundlag. Derfor tror jeg, det ærede Medlem skulde henholde sig til det, som er Kendskningen, at han og hans Parti nu i snart et Aar har erkendt det nødvendige for Regeringen i at have en Bemyndigelse som foreslaaet paa det Omraade, det her drejer sig om, og der er dog vel ingen — heller ikke det ærede Medlems Partifæller her i Salen —, der har den Opfattelse eller den Tro, at den nærmeste Tids Forhandlinger skulde kræve en ringere Bemyndigelse end den, de to Oppositionspartier i snart et Aar har erkendt det nødvendigt at give Regeringen.

Ordføreren (Hans Nielsen): Det gaar Oppositionen, som det saa ofte gaar andre; naar de er kommet ind paa en fejl Vej, saa lader de sig drive længere og længere ad den fejle Vej. Det gælder særlig det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det ærede Medlem bemærkede her i Eftermiddags, at det var en dristig Udtalelse af mig, at en Lov, som vedtages i dette Ting, bør være Lov. Ja, det finder det ærede Medlem nu er en saa uhyre dristig Udtalelse, men hvis man rigtig ser paa denne Udtalelse af det ærede Medlem, vil man se, hvorledes det ærede Medlem nu svinger over mod den Opfattelse, som var herskende her i Landet før Systemskiftet. Det er jo i Virkeligheden saaledes, at Venstre og de Konservative i hele deres Opfattelse af Rigsdagen og Regeringen efterhaanden drejer over mod den Estrup'ske Opfattelse, der var den, at vi godt kunde have en Regering her i Landet, som ikke

havde noget Flertal her i Folketinget, det vil altsaa sige, en Regering, som støttede sig paa Landstinget. Nu kommer de to ærede Partier her og forfægter den Anskuelse, at Landstinget i Virkeligheden skal være en Slags Overregering over Regeringen, Regeringen skal intet kunne foretage sig, uden at de to Partier, som har det tilfældige Flertal i Landstinget, godkender det. Jeg maa sige, at paa dette som paa saa mange andre Omraader udvikler Venstre sig efter min Opfattelse paa en skæbnesvanger Maade.

Det ærede Medlem fortabte sig ogsaa i Dag i Spørgsmaalet om Lønningerne, og om at vi havde for megen socialistisk Regering og for meget Fagforeningstyranni her i Landet. Ja, det kan jo ikke bestrides, at der sidder nogle socialdemokratiske Ministre, og at de regerer, og det er jo ret naturligt, at det ærede Medlem ud fra sit Standpunkt synes, det er for mange, og at han længes efter selv at komme til at regere; vi kan ikke fra vor Side falde i Forundring over, at det ærede Medlem har det saaledes. Men naar det ærede Medlem stadig benytter enhver Lejlighed til saa at sige at tale ondt om Fagforeningerne, forekommer det mig, at det ærede Medlem i Virkeligheden gør det offentlige Liv en daarlig Tjeneste, thi jeg tør nok mene, at hvis det danske Folk i Øjeblikket staar højere end mange andre i økonomisk Henseende, har Fagforeningerne ydet deres store Bidrag dertil, og det er dog Fagforeningerne, som har baaret hele den store Udvikling, der har fundet Sted for de daarligst stillede Samfundsklasser her i Landet.

Det ærede Medlem gentager som sædvanlig, at Produktionsudgifterne skal ned. Ja, men er det nu paa alle Omraader, det ærede Medlem er af den Opfattelse? Lad os tage to Produkter som Smør og Margarine; hvad mener det ærede Medlem saa med, at Produktionsudgifterne skal ned? Lønningerne ved Produktionen af Margarine er ifølge det Tabelværk, som Statistisk Departement udgiver, 3 Ø. pr. Pund; jeg husker ikke i Øjeblikket, hvor meget Margarine koster pr. Pund, men Arbejdslønnen er altsaa kun en meget, meget ringe Del af Udsalgsprisen, og hvis det ærede Medlem fik sin Villie gennemført og en stor Nedskæring af Lønningerne, helt op til 33 pCt., kunde Margarineprisen altsaa gaa ned med 1 Ø. pr. Pund. Tror det ærede Medlem, at Samfundet kan op hjælpes ved den Slags Reformer, som at Margarine falder 1 Ø. i Pris, medens alle de mange Arbejdere, som er beskæftigede i